

Transkript

Piotrova naslednja postaja je bilo mesto Bolesławiec - v zahodnem delu Poljske, ki je bilo znano po čudoviti ročno poslikani mornarsko modri keramiki. Ko se je pripeljal v mesto, ga je pozdravila skulptura čajnika v velikosti človeka, ki je stala na sredi krožišča. Kar ni mogel verjeti svojim očem. Vse je bilo tukaj - originalen vzorec in živa mornarsko modra barva! Skulptura je izgledala kot tradicionalna keramika iz Bolesławieca, le da je bila velikanska. Odpeljal se je v podjetje.

Obljubili so mu ogled tovarne in možnost, da se pogodi o ceni za svojo trgovino. Ko je stopil iz avtomobila, ga je pozdravil Kuba, stari prijatelj, ki je delal v proizvodnji in ki je bil njegov vodič. Po kratkem razgovoru sta odšla v glavni proizvodni obrat. Tam je bilo na stotine polic, napolnjenih z nepobarvanimi posodami v vseh možnih oblikah, od vrha do tal. Kuba je razložil, kako se naredi lončena posoda.

- Torej, najprej uporabljamo kalupe. - Piotr je dvignil obrv in Kuba mu je razlagal. - Predstavljaš si, da delaš pogače. Imaš posodo za peči, ki jo napolniš s tekočim testom. Posoda tvoji pogači da obliko. Kalup je kot posoda - napolniš jo s tekočino, ki se posuši in se spremeni v skodelico, čajnik ali krožnik. Ta metoda je zelo učinkovita in nam dovoljuje, da lahko istočasno proizvajamo veliko posod. Ko posoda pride iz kalupa, jo je treba očistiti in zloščiti. Potem, tako kot pogačo, damo posodo v peč. Predstavljaš si velikansko peč s temperaturo okrog 800 stopinj Celzija. Ko se ta postopek zaključi, posodo pobarvamo. To vse naredimo ročno. To je zdaleč najtežji in časovno najbolj potraten postopek, ampak zato je vsak kos, ki ga proizvedemo, umetniško delo. Na koncu dodamo še glazuro in posodo ponovno potisnemo v peč. Tokrat je temperatura višja in doseže 1250 stopinj Celzija. Zaradi tega se naša posoda sveti in je gladka. In to je to!

Piotr je z nasmeškom zapustil proizvodnjo. Lončena posoda je bila resnično čudovita, niti ne preveč draga glede na kakovost in, kot je izvedel, se je prodajala zelo dobro. Problem je bil, tako je vsaj mislil, da je mogoče malo preveč priljubljena - skoraj vsaka trgovina s spominki, ki jo je doslej obiskal, je ponujala keramiko iz Bolesławieca. A bi to znala biti težava? No, čas bo pokazal.